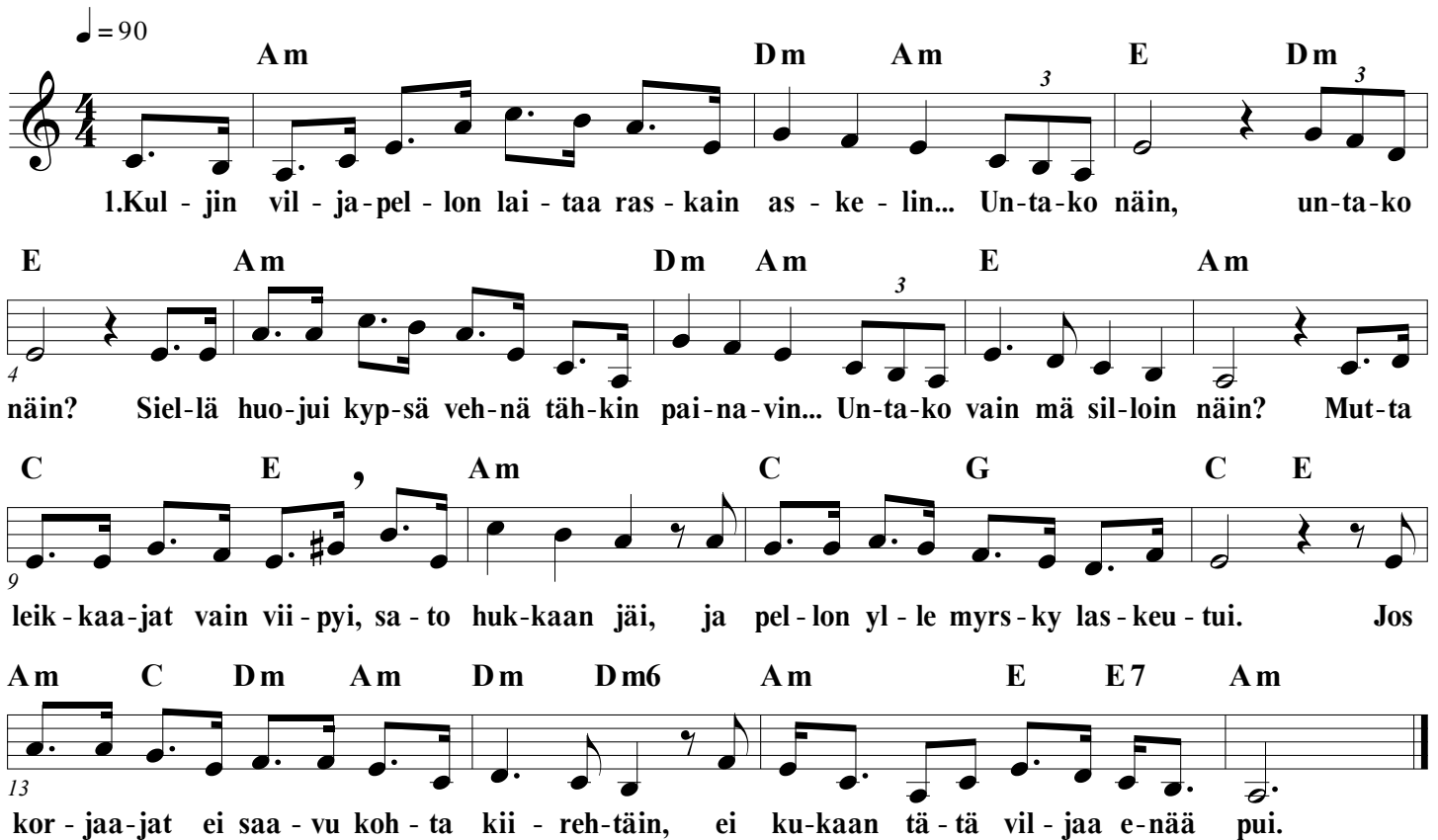

Kuljin viljapellon laitaa

Säv. ja san. Terttu Lajunen
Laululintu 1, s. 72, v. 1999

$\text{♩} = 90$

Am Dm Am E Dm
1. Kul - jin vil - ja - pel - lon lai - taa ras - kain as - ke - lin... Un - ta - ko näin, un - ta - ko
E Am Dm Am E Am
näin? Siel - lä huo - jui kyp - sä veh - nä täh - kin pai - na - vin... Un - ta - ko vain mä sil - loin näin? Mut - ta
C E , Am C G C E
leik - kaa - jat vain vii - pyi, sa - to huk - kaan jäi, ja pel - lon yl - le myrs - ky las - keu - tui. Jos
Am C Dm Am Dm Dm6 Am E E7 Am
kor - jaa - jat ei saa - vu koh - ta kii - reh - täin, ei ku - kaan tä - tä vil - jaa e - nää pui.

Kuljin viljapellon laitaa raskain askelin...

Untako näin, untako näin?

Siellä huojui kypsä vehnä tähkin painavin...

Untako vain mä silloin näin?

Mutta leikkaajat vain viipyi - sato hukkaan jäi,

ja pellon ylle myrsky laskeutui.

Jos korjaajat ei saavu kohta kiirehtäin,

ei kukaan tätä viljaa enää pui.

2

Elon Herra meitä kutsuu sadonkorjuuseen.

Kuuletko sen, kuuletko sen?

Hän myös antaa varustuksen työhön raskaaseen,

voimalla korvaa heikkouden.

Saamme työtä tehdä kenkinämme alttius,

ja Hengen miekka kädessämme on.

Kun pelkuruuden korvaa uusi rohkeus,

soi sydämessä laulu loputon.